

Biblická hodina – 07.03.2024

Suspírium: „Vyvýšený je Hospodin, lebo býva na výsostiach, Sion naplňa právom a spravodlivosťou. On bude istotou tvojich čias, bohatstvom spásy, múdrosti a poznania. Bázeň pred Hospodinom bude tvoj poklad.“ (Iz 33, 5-6) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 84: „Ach, aké sú, Bože, milé,...“

Modlitba: Ďakujeme Ti, Pane náš nebeský za Tvoje duchovné dary, ktoré sú naše skrze viery v Ježišovi Kristovi. Odpusť nám, že naša malá viera nestačí na nič, ale Tvoja veľká a večne trvajúca láska nás navštívi a pre zásluhy Krista nás prijímaš ako svojich. Sme Ti veľmi vďační a vrúcne Ti ďakujeme, že sa o nás zaujímaš. Teba všetko zaujíma, čo sa nás bytostne dotýka. Dotýkaj sa dnes našich chorľavých duší, a presvedčaj nás tak silne a mohutne, ako si kázal o viere vlastným učeníkom. Daj, aby Tvoji vyvolení robili všetko v poslušnosti a konali podľa Tvojho Slova, lebo Ty si Duch a kto Ťa uctieva, nech Ťa uctieva v duchu a v pravde. (viď. Jn 4,14-16) I teraz Ťa prosíme, príď medzi nás, obdar nás svojou štedrosťou, a daruj nám viac ako potrebujeme zo a od Seba, lebo vieme, že Ty si láskavý a ctižiadostivý, Boh pokoja a milosti. Očisti našu myseľ, - prosíme -, aby Tvoje Slovo nám bolo na osoh, a aby nič a nik nás nevedel odlúčiť od Tvojej lásky, ktorá sa zjavila v Ježišovi Kristovi, v našom Pánovi. V Jeho mene požehnaj naše biblické hodiny a usmerňuj podľa Písma Svätého pre večný život. Amen.

Biblický text: Tretia kniha Mojžišova 3. kapitola: *„Keď chce niekto priniesť Hospodinovi na obetu spoločenstva svoj obetný dar z hovädzieho dobytká, nech privedie samca alebo samicu, čo nemajú chyby. Položí ruku na hlavu svojho obetného zvieräta, zabije ho pri vchode do stanu stretávania. Áronovi synovia, kňazi, jeho krvou dookola pokropia oltár. Potom z obety spoločenstva prinesie Hospodinovi ako ohňovú obetu tuk, ktorým sú obrastené vnútornosti: všetok tuk, čo je na vnútornostiach, obidve obličky aj s tukom, čo je na nich a na slabinách, ako aj lalok pečene. Od obličiek ho však oddelí. Áronovi synovia to spália na oltári ako spaľovanú obetu príjemnej vône Hospodinovi s ohňovou obetou, čo horí na dreve. Ak bude jeho obetný dar na obetu spoločenstva Hospodinovi zo stáda, nech obetuje samca alebo samicu, čo nemajú chyby. Ak bude jeho obetným darom jahňa, nech ho privedie pred Hospodina, položí ruku na hlavu svojho obetného daru a zabije ho pred stanom stretávania. Áronovi synovia jeho krvou dookola pokropia oltár. Z obety spoločenstva prinesie Hospodinovi ako ohňovú obetu jeho tuk, celý masťný chvost, ktorý odreže tesne pri kostrči, a tuk, ktorý prikrýva vnútornosti, totiž všetok tuk, čo je na vnútornostiach, ďalej obidve obličky aj s tukom, ktorý je na nich i na slabinách, ako aj lalok pečene, ktorý oddelí od obličiek. Kňaz to spáli na oltári. To bude pokrm ohňovej obety Hospodinovi. Ak bude jeho obetným darom koza, privedie*

ju pred Hospodina. Na hlavu jej položí ruku a zabije ju pred stanom stretávania. Áronovi synovia jej krvou dookola pokropia oltár. Potom z nej prinesie svoj obetný dar Hospodinovi ako ohňovú obeť: tuk, ktorý pokrýva vnútornosti, totiž všetok tuk, čo je na vnútornostiach, ďalej obidve obličky aj s tukom, ktorý je na nich i na slabinách, lalok pečene, ktorý oddelí od obličiek. Kňaz to spáli na oltári. To bude pokrm ohňovej obety príjemnej vône. Všetok tuk patrí Hospodinovi. To bude večným ustanovením pre všetky vaše pokolenia vo všetkých vašich osadách. Nesmiete jesť nijaký tuk ani nijakú krv!“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

V utorok sme začali čítať veľmi zaujímavú knihu nového žánru a charakteru zo skupiny Mojžišových zákonov. Táto kniha obsahuje ustanovenia, odseky, krivky a zákruty, ktoré židovský ľud tak miloval, aby v každodennom živote mohol prekrútiť paragraf. Táto kniha nás zavedie do sveta obetí. Boh sa prihovára Mojžišovi v stane stretávania, pretože hovoril mnohokrát a mnohými spôsobmi, ale poslednýkrát prehovoril vo Svojom Synovi. Hovorí presne a plynule a prehovorí aj dnes, pretože Jeho charakterom je neustála komunikácia, výmena myšlienok, povzbudzovanie a udržiavanie vzťahov. Je aj zakladateľom a udržiavateľom tejto inštitúcie v živote Židov, ktorá sa odohráva v stane zhromaždenia, pretože putujúci ľud sa určite bytostne a zážitkovo stretával so svojim Bohom v každej jednej životnej situácii. Súčasťou kultu je obeť. Symbolicky ide o najväčší zážitok zo stretnutia s Bohom. Hriech láme všetky vzťahy, obeť je Božou cestou k človeku, k stretnutiu s ním a zmierením sa s Pánom. Dnes sa stretávame s tretím typom obetí, s obetnými darmi.

Obetný dar už v samotnom názve nesie význam, je to dar pre Hospodina. Počas putovania v púšti ľud Boží udržiaval vzťah s Pánom tak ako v rodine s otcom. Obetný dar pred Hospodinom predovšetkým posilnila pocit spolupatričnosti. V období kráľov sa Hospodin zjavil ako Kráľ a Pán. V tomto čase sa udomácňuje myšlienka, že úžitok z obetných darov je ten, že človek stojí pred Pánom a chce si získať Jeho priazeň. Ale to je nesprávny pohľad na vzťah s Ním. S Bohom sa nedá vyjednávať. On sám uvedie celé ľudstvo do pohybu, lebo v tele svojho Syna na Golgote On nevyjednáva, ale koná. Pánovi úplne stačí pravá zo srdca vychádzajúca obeť ako dar. Nech každý sa tak stavia k Hospodinovi ako Ján Kalvín: Svoje srdce ako umŕtvované prinášam Ti ako obeť.“ Ten, kto verí v Ježiša Krista, ten pochopil skrze Jeho služby, že len Baránok Boží môže sňať rozmnožený hriech. (porov. Jn 1,29) Všetky ostatné obety a dary sú nielen zbytočné, ale aj úplne neprijateľné. Veľký Kráľ sa vo svojom Synovi ponížil až na toľko pred vlastnými, aby sa v Ňom, v Jeho obetnom dare mohol predstaviť ako milujúci Otec a posilniť tak spoločenstvo pri Svätej Večeri Pánovej. Toto je náš kresťanský postoj k darom a obeť Starého zákona.

Boží ľud bral tieto ustanovenia vo svojom živote veľmi vážne, pretože ak ich človek nenosil ako dar, potom ich služba pred Pánom nemala zmysel. Pôvodné hebrejské slovo pre obetný dar je skutočným darom zo srdca. Tak ako to niesol Ábel. Tak ako to niesol Noach. Človek po tom, čo vystúpil, hlboko v srdci zakúsil Božiu priazeň, a Jeho celý život je odpoveďou na túto obetavú lásku. Stál pred Bohom so svojím darom. Oheň a dym zohrali pri tomto type obetí veľkú rolu, lebo zápalná obeta znamenala všetko pre Hospodina.

Najprv opis obetného daru sa začína opisom obety hovädzieho dobytku. Samec alebo samica. Bezchybná. Tie sú základné atribúty obetného daru. Opis je taký presný, že uvádza aj vnútornosti, aký podiel obetného zvieratá by mal dostať kňaz. Zdravé zviera musí byť bez chyby. Musí byť dokonalý ako Ten, Ku ktorému vystupuje. Každý, kto stojí pred Ním, musí konať s požiadavkou úplnosti. On je dokonalý vo všetkých smeroch a obeť to musí odrážať. Aj Ježišova obeta je dokonalá a na všetko postačujúca. Takto stojíme pred Bohom so svojimi darmi pred stanom stretávania sa? Takto sa pred Ním staviam s vďakou v jeho svätom chráme? My keď vidíme dokonalú vec, alebo perfektne pripravené jedlo, povieme so, to nemá chybu. Boh vo viacerých prípadoch badal v živote vlastných, že Hospodinovi bude stačiť aj menej. Takto sa nemôžeme stavať k Hospodinovi. Aj menej, môžeme porážať aj nezdravé zviera, veď nezáleží na tom, aké zviera, ale to, aký človek. Nie je to pravda, ak je to obetný dar, Bohu patrí prvotina, najkrajšie, najlepšie, najdrahší kus, najlepšie pripravené ako to môže byť. Prečo, lebo všetko je Jeho darom pre nás. Zabúdame na vďačnosť práve voči tej osobe, ktorá bola najštedrejšia práve k nám. Nezabúdaj pred Hospodinovu tvár predstúpiť len s tým, čo nemá chyby, lebo... Vieš prečo? Lebo On vykonal všetko tak, že to nemá chybu, ba naopak všetko nám slúži ku spaseniu. Ak je niečo dokonalé, my tomu hovoríme, to nemá chybu. Náš prístup k Božím veciam je taktiež nezanedbateľný.

Kladenie rúk na obetný dar najprv vykonával hriešnik, neskôr kňaz. Aronovou úlohou bolo vymenovať hriechy a povedať ich nahlas. To je to, čo obnovuje Boží vzťah. Vyslovením hriechu nahlas je kajúcnosť zverejnená. Čo zaťažilo dušu hriešnika, to aj pred Bohom vyznal a Boh obnovil vzťah s Ním. Vyhlásené zločiny a špinavosti. Vo forme kajúcej modlitby vyznám, čo ma ťaží. Povedz to, drahý brat. Vyriekni to, milá sestra, nech to unáša vietor. Aké dôležité je zbaviť sa bremien. Aké dôležité je zbaviť sa hriechu. Aké dôležité je ponoriť sa do Toho, Kto je základom odpustenia. Obetný dar sa tak skutočne stáva darom Bohu, Ktorý jediný môže odpustiť hriech. Službu zmierenia s Bohom vykonal Ježiš. Obnovenie pokoja sa deje skrze Ježiša. On je Knieža pokoja. On obnoví mier v Izraeli. Duchovný Izrael tiež pozdvihne. Prijímam Boha. Prijímam Hospodina ako svojho Pána skrze obety Ježiša Krista. Prijímam Jeho odpúšťajúcu lásku a spasiteľnú vernosť. Koľko ľudí dnes nedokáže to vykonať, len prijať. Prijať, nestávkovať, nie to, aby sa Boh pridala na moju stranu, nie... Len prijať ako dar,

pretože ja nikdy nič nedávam Hospodinovi, ale On dáva všetko. Vraciam Mu len to, čo som získal z Jeho rúk. Môžem ponúknuť len to, čím ma obdaroval On sám. Potom obetované zviera poráža samotný hriešnik na základe svedectva III. Knihy Mojžišovej, neskôr léviti, pomocníci kňazov. Kňazi krvou pokropia všetko. Krv bola nositeľkou života a život patril Bohu. Bol to symbol sily a vitality. Boh toto krviprelievanie nepotrebuje. Kňaz pokropil oltár krvou, to bolo znamenie, že život je očistený a posvätený. „Ježiš *„v smrteľnej úzkosti sa modlil ešte vrúcnejšie a jeho pot stekal na zem ako kvapky krvi.“ (Lk 22,44)* Ježiš nás pokropí svojou krvou. Žijeme na poli krviprelievania, v krajine, kde iba Ježišova krv očisťuje.

Následne sa obeta ako ohňová obeta pripravila. Bola spálená celá okrem vnútorností. Aj tuk bol spálený celý. Obeta dobrej vône. Boh prijíma len obetu dobrej vône. Kristova obeta tiež bola obetou príjemnej vône (porov. Ef 5,2) Obetu Kaina odmieta. Obetu Ábela prijíma. Ježišova služba je sladko voňajúca obeta za naše hriechy, ktorú za nás vykonal na kríži. Obetoval sa Bohu a daroval nám večný život.

Nasledujúce verše opisujú obetovanie jahňa a kôz. Tu pisateľ knihy úplne opakuje opis, chýbajú však tie postupy, ktoré sú prirodzenou súčasťou obety. My vieme však, že nie sme spasení krvou týchto zvier, ale Ježišovou krvou, ktorá bola vyliata za nás, pre nás a namiesto nás.

V posledných veršoch je zaujímavá poznámka: Všetok tuk patrí Hospodinovi. To znamená najlepšie kúsky patria iba Tomu, Kto to stvoril. Celé detstvo sme prežili tak, že sme skladovali tuk. Bravčová masť bola súčasťou našich kuchýň. Teraz už tieto masné oleje nepoužívame. Všetok tuk patrí Hospodinovi. To znamená, že tie, na ktorých by si tak rád pochutnal, tie odovzdaj. Ohňová obeta je celá spálená. Celý dar je spálený. Keď je to dar nič si z toho neukrátim. Je to dar. Boh nič si z obety vlastného Syna neuchoval pre Seba. Nepovedal, toto je len moje, ale povedal, tu je možnosť, tu je v Kristovi všetko dokonané pre Vás. Dar na kríži, celý je pre Vás prichystaný. Celý dar Hospodinov, je Kristova zmierčiacia obeta pre nás. Naše dary pre Hospodina sú celistvé? Všetko patrí Hospodinovi? Takto sa stavíme k vlastnému životu, k vlastnému obydlíu, k vlastným možnostiam, k vlastným... Je to moje? Je to Hospodinove? Čia a či si Ty?

Každý môže zažiť radosť z Božej milosti v Hospodinovej prítomnosti. Radosť skrze Jeho oslobodenia. Radosť z odpustenia. Tam, kde stojí Kristus, by sme mali stáť aj my. Boh, Ktorý nenávidí hriech, prijíma hriešnika vo svojom Synovi. Skrze Neho máme spásu. Skrze Neho máme pochod k Otcovi. Skrze Neho môžeme vystúpiť tam, kde sme padli pre svoje hriechy. Ním, a iba Ním sme zachránení a zachránení.

Biblický text: Evanjelium podľa Jána 14. kapitola 7-11. verše: „*Ak ste ma spoznali, budete poznať aj môjho Otca. Odteraz ho už poznáte a videli ste ho.*“ Ozval sa Filip: „*Pane, ukáž nám Otca a to nám postačí!*“ Ježiš mu povedal: „*Filip, toľký čas som s vami a nespoznal si ma? Kto videl mňa, videl aj Otca. Ako to, že teraz hovoríš: ‚Ukáž nám Otca!‘? Neveríš, že ja som v Otcovi a Otec je vo mne? Slová, ktoré vám hovorím, nehovorím sám od seba, ale Otec, ktorý zostáva vo mne, koná svoje skutky. Verte mi, že ja som v Otcovi a Otec je vo mne! Ak nie pre iné, aspoň pre tie skutky verte!*“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Ešte pred pár minútami Ježiš rečnil o svojom zradcovi. Ešte pred pár minútami vykročil Judáš do noci, aby Jeho cesta viedla až k veľrade. Ešte pres pár minútami Ježiš sa obrátil aj k veľkorysému Petrovi a vyriekol: „*Život za mňa položíš? Amen, amen, hovorím ti, kohút ešte ani nezaspieva, a ty ma tri razy zaprieš!*“ (Jn 13,38) Nečudo, že Ježišovi učeníci sú rozrušení, veď aj ich Majster „*sa zachvel v duchu...*“ (Jn 13,21) Ich život sa dostal do priepasti. Všetko zanechali pre Ježiša, a Ježiš teraz zanechá ich, a práve preto hovorí jednoducho a milo: „*Nech sa vám srdce neznepokojuje!*“ (Jn 14,1) Náš život sa dostáva do ťažkostí, do beznádejných situácií a do bezvýchodiskových momentov, ale Ježiš sa vždy ponúka. On sa ponúka ako Tešiteľ, ako Utešiteľ, ako Spasiteľ a ako Znovuzroditeľ. Znepokojená duša musí počuť Ježišovo uistenie, Kto je, kde ide, Koho reprezentuje a Komu sa oddáva v službe v poslušnosti. Keď sme v bode nula, musíme počuť Ježišove „*verte!*“ (Jn 14,1) Nám pomôže len viera v Boha a viera v Pána Ježiša Krista, v Koho neochvejne veríme. Ježiš práve preto učí svojich o vlastnej ceste. Znepokojených a bojazlivých učeníkov vedie na ceste viery do stáda vlastných. Toto sa musíme naučiť naspamäť každý učeník. Toto musíme vedieť tak dobre, ako modlitbu, ktorú nás naučil sám Pán. Ako Ježiš to zdôraznil na kríži: „*Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil (Mt 27,46)?*“

Ježiš práve preto obsérne učí vlastných. Ide ďalej potom, čo vyjadril, kto je On: „*Ego sum via, veritas et vita.*“ (Jn 14,6) – „*Ja som cesta, pravda a život.*“ (Jn 14,6) Ako sa k tomu stavia Filip? Ako rodený Žid. Jeho dych sa akoby zastavil. Chce vidieť Otca. Nech mu Ho ukáže Ježiš. Filip doteraz počúval to, že Boh je neviditeľný, Hospodin je nedostupný a nedotknuteľný. Nielen Židia, ale aj Gréci takto rozmýšľali: „*Boh sa o ľudí vôbec nezaujíma.*“ O Bohu však od zjavenia Ježiša treba celkom ináč rozmýšľať. O Bohu netreba zmýšľať, tak ako o osobe hore, ale o osobe dole, pri nás a medzi nás. Boh pri nás. Hospodin pre nás. Boh medzi nami, to je Emanuel, teda Kristus. „*V ňom žije, hýbeme sa a sme.*“ (Sk 17,28)

Aj dnes sa to musíme naučiť, Boh nikdy nebol a nie je Pasívny. Po viac ako dvetisíc rokoch, je nutné počuť Ježiša Krista: „*Verte v Boha!*“, Ktorý stojí pri Vás, vedie Vás, a je prítomný aj vtedy, keď to necítíme. V Ježišovi Kristovi je blízko

a vždy na dosah. Až tak blízko, že Ho vidieť na kríži. Vkráda sa do ľudskej bolesti, a preberá všetko čo je neznesiteľné na zemi. Ukáž nám Otca, znamená vidieť Ježiša na kríži. Svätý, Milovaný, Spravodlivý, Pravdivý a Plný svetla, a predsa človekom Odvrhnutý a stoknutý na kríž.

Ježiš a Jeho Otec sú jedno. To, čo Ježiš hovorí a koná, v tých rečiach, v tých úkonoch je prítomný Otec. Božia výpoveď je totožná Ježišovou výpoveďou. Totožnosť Otcova a totožnosť Ježiša je tá istá. Ježiš nie je taký ako Otec, ale Oni sú jedno. Božia výpoveď o milosti a o láske je prítomná. Pre nás je Slnko nedostupné, ale lúče Slnka žiaria na nás. Do Slnka sa pozeráť neslobodno, ale cez naše okno sa teplo Slnka dostáva blízko nás. Teplo a svetlo Slnka cítime skrze jeho lúčov. Svetlo sa láme a tak sa nám dostáva dosť množstva. Tie lúče a to svetlo označujeme jednoducho: Slnko. Podobne Kristus nám stvárnil Hospodina. Ikona nebies je práve Kristus. Obraz Boží. Ježiš je jedno s Otcom, nie je Mu podobný. Ježiš nekomentuje veci okolo seba, ale hovorí o Sebe a o vzťahu k Otcovi: *„Verte mi, že ja som v Otcovi a Otec je vo mne!“* Tento neobyčajný vzťah pochopíme iba skrze viery. Viera pochádza od Boha. Inak nie je dostupná, ale kto prosí, ten dostane, ako o tom reční Ježiš: *„Majte vieru v Boha! Amen, hovorím vám: Keby niekto prikázal tomuto vrchu: ‚Zdvihni sa a vrhni sa do mora!‘ a nezapochyboval by v srdci, ale veril by, že čo vyslovil, sa stane, splní sa mu to. Preto vám hovorím: Všetko, o čo sa modlíte a prosíte, verte, že ste dostali a budete mať.“* (Mk 11,22b-24) Nepochybuj v srdci, ale ver. *„Neboj sa, len ver!“* (Mk 5,36), lebo Kristus je pravdou všetkých, i nás.

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Cirkev mala pokoj v celom Judsku, Galilei a Samárii. Vnútorne i navonok rástla, žila v bázni pred Pánom a povzbudzovaná Svätým Duchom vzrastala počtom.“ (SK 9,31) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 582: „Veriť ma uč, Pane,...“